



STILLER-LUZSICZA ÁGNES

STILLER-LUZSICZA ÁGNES

festőművész Szabadesésben című kiállítása

a Körmendi Galériában

(Budapest V., Falk Miksa utca 7.)

2007. július 5-én

rendezte és megnyitja

KOZÁK CSABA

művészeti író

A kiállítás megtekinthető 2007. július 5–31-ig.

Hétfőtől péntekig 10–18 óráig látható.

A kiállított művek

- A szögletes a kerek pirosban kékben fehérben, 2007, akryl gouache, vászon, 100 x 80 cm
A vihar után, 2005, akryl gouache, vászon, 100 x 80 cm
Asztaltársaság hallal, 2005, akryl gouache, vászon, 200 x 150 cm
Férfi kutyával, 2004, akryl gouache, vászon, 200 x 160 cm
Mozgásban, 2006, akryl gouache, vászon, 100 x 80 cm
Korareggel a tóparton, 2007, akryl gouache, vászon, 200 x 160 cm
Narancsban és zöldben, 2007, akryl gouache, vászon, 100 x 80 cm
Piros és fehér esik sárgán és kéken át, 2006-2007, akryl gouache, vászon, 100 x 80 cm
Piros kép, 2005-2007, akryl gouache, vászon, 200 x 160 cm
Pozsonyi emlék, 2007, akryl gouache, fa, 30 x 30 cm
Szabadesés, 2007, akryl, vászon, 200 x 140 cm
Szabadesés I., Ülő férfi, 2007, akryl gouache, vászon, 200 x 160 cm
Szabadesésben I., 2006, akryl, vászon, 50 x 40 cm
Szabadesésben II., 2006, akryl, vászon, 50 x 40 cm
Szabadesésben III., 2006, akryl, vászon, 50 x 40 cm
Szabadesésben IV., 2006, akryl, vászon, 50 x 40 cm
Szabadesésben V., 2006-2007, akryl gouache, vászon, 100 x 100 cm
Viharban, 2005, akryl gouache, vászon, 100 x 80 cm



Az első borítón: Szabadesés I. Ülő férfi, 2007, akryl gouache, vászon, 200 x 160 cm

Hátsó borítón: Szabadesésben V., 2006–2007, akryl gouache, vászon, 100 x 100 cm

A Körmendi Galéria kiadványa

Készült a Codex Print nyomdában, Budapest, 2007

Szabadesésben

Ha röptében megáll a madár, akkor van egy pillanat az életében, amikor a gravitáció és a felhajtó erő kiegyenlítődik, pillanatnyi egyensúly keletkezik szárnyalása közben. Utána megadja magát a vonzerőnek és aláhullik a mélybe. Stiller-Luzsicza Ágnesnek az utóbbi hat évben készült művei nem a fizikai állapotot kívánják megörökíteni, hanem ennek művészi átiratát, az alkotó sorsának kivételes fázisait, a felszabadult zuhanás és lebegés periódusait kívánják festőileg interpretálni. Az akril, gouche technikával készült vászon festményei számtalan motívum felhasználásával ezt a kivételes pillanatot, az alkotás közbeni üres tér félelemérzetét, a magány kiszolgáltatottságát és az

utáni keletkező öröm felszabadultságának megjelenítését szolgálják. Stiller-Luzsicza úgy polarizál, úgy rendel egymás mellé végleteket, hogy a reprezentáció során egyszerre jelenik meg a figurális megoldás és ennek kontrapunkta, a geo-

metrikus építkezés. Úgy képez összhangzattant, hogy az elbizonytalanítja a szemlélőt: miről is szólnak munkái. A képek egy részén megjelenik az emberalak, valamilyen, általunk ismeretlen szövegkörnyezetbe helyezve. Azt ugyan bizton tudhatjuk, hogy ezek a figurák nem konkrét személyeket idéznek meg („sem rokona, sem boldog őse”), hanem imaginárius kreaturák. Ismeretlen történetekbe csöppenünk a narratív előadásmód által. Az *Ülő férfi* a kép centrumából határozottan tekint ránk, nyugalmat áraszt, kívár. Olyan, mintha már tudná a dolgok megoldását, beavatott lenne. Ránk bizza a feladatot, tessék dekódolni a világot, miközben geometrikus motívumok és egy lófej lebeg körülötte. Ugyanez történik a többi férfi szereplővel is. A bátor színpárosításokkal megfogalmazott – ám sokszor a visszafogott pasztell légységába hajló – festmények egyikén egy férfi a tóparton sétál, nem tudhatjuk, hogy mi dolga volt arra, hiszen nem pecabotot ölel az alsókarjával a hátához, hanem valami tárgyat, tokot, pergamen-tartót, ami ugyanúgy megjelenik a *Férfi kutyával* című képén vagy az ismeretlen, titkokat rejtő tárgyakat felvonultató *Asztaltársaság* hallal munkán. Az figura egy hétköznapi



személy, bármelyikünk sztorijának alanya és tárgya, ám egyértelmű, hogy egyike az útkeresőknek, miközben szabadesésben szabadúszóként éli meg az életét, azt aminek nem tudhatjuk kimenetelét, hiszen már nem is róla van szó, hanem a képi egyensúlyról: a lét bizonytalanságában egyetlen biztos pont marad a festőnek, ami nem más mint a művön belüli erők tökéletes összhangjára való törekvés. A festő még azt is megteheti, amit fotós nem. A „halas” képen a művész levágja az asztalfőn ülő fejét, az asztali társaság egyik tagját hátulról mutatja be, míg a többieket egyszerűen csonkolja: csak kézfejük látszanak. Na, ilyen fotó amatőrre

vagy remegő kamerára utaló, ám a mi alkotónk esetében az üzenet nyilvánvaló, a mű önmagában lélegző, önnön törvényeit betartó, saját rendszerében építkező. Több munka időzjelbe teszi a történet, a padló mintázata kockázott, patter-

nek jelennek meg a képek szélein, a részletek örök érvényű ikonokként utalnak fetiszizált/szimbolikával bíró élőlényekre (hal, madár, ló) és tájélményekre, miniatűrben fogalmazott csendéletekre, ezáltal (akár) kultúrtörténeti háttérrel és alapot adva a mai munkáknak. A geometrikus elemek, szegmensek többször a figurával vannak ütköztetve, míg másutt önmagukban zuhannak/lebegnek a térben. Néha nem tudhatjuk, hogy mi a főnézet, hiszen aláhullásuk-lebegésük közben már nem is számít, hogy mi a fent és mi a lent. A téglatestek, kubusok, hengerek, gyűrűk, a bizonytalanságot sugalló tárgyak teste néha kitöltött, színezett, míg másutt kontúros, átlátszó. Az amorf színmezők ölelésében nem kell azonosítanunk az objektet, bár némelyikük használati tárgyainkhoz hasonlatos. A sokszor szándékosan elnagyolt kivitelezés, a transzparencia, a kompozíció balansa, a friss megjelenítés üzenete pedig annyi, hogy Stiller-Luzsicza Ágnes – a szabadesés és a lebegés által áldott állapotban – független szellemként képes következetesen festeni.

Kozák Csaba



Piros kép, 2005–07, akryl gouache, vászon, 200 x 160 cm



Szabadesésben I., II., III., IV., 2006, akryl, vászon, 50 x 40 cm



Szabadesés, 2007, akryl, vászon, 200 x 140 cm



Asztaltársaság hallal, 2005, akryl gouache, vászon, 200 x 150 cm



Férfi kutyával, 2004, akril gouche, vászon, 200 x 160 cm



Korareggel a tóparton, 2007, akryl gouache, vászon, 200 x 160 cm



Pozsonyi emlék, 2007, akril gouache, fa, 30 x 30 cm



STILLER-LUZSICZA AGNES festőművész – 2007

Budapesten, művészcsaládban született 1953. január 29-én.

A budapesti Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban érettségizett 1971-ben.

Ugyanezen év decemberében Essenbe, majd Düsseldorfba költözik.

1972 és 1977 között az esseni Folkwang Főiskola grafika és a düsseldorfi Képzőművészeti Akadémia festőosztály hallgatója.

Tanárai: Szalai Zoltán, festőművész, Prof. Schard, Prof. Josef Beuys és Prof. Gerhard Richter.

1978 óta szabadfoglalkozású képzőművész.

Jelenleg Düsseldorfban és Budapesten él és alkot.

Kiállítások – válogatás

Galerie Niepel, Orangerie, Düsseldorf 1997

Galeria Arcis, Nádasdy-vár, Sárovar, 1999

Vigadó Galéria, Budapest, 2003

Heidi Beck Düsseldorf 2004

Kortárs Magyar Galéria, Dunaszerdahely, 2004

Limes-Galéria, Katona-Templom, Komárom, 2004

Körmendi Galéria, Artner Palota, Sopron 2005

Körmendi Galéria, Falk Miska utca, Budapest, 2007

Munkák magángyűjteményekben

Kristian Rademacher-Dubbick, Krone-Messtechnik GmbH & Co KG, Duisburg

Dr. Gabriel Stux, Deutsche Akupunktur-Gesellschaft, Düsseldorf

Istvan Péznés, New York

Dr. Albrecht Molsberger, Düsseldorf

Ilse Reimold, Heidelberg,

Jugendzentrum A. Wagner, München

Familie Kenzig, Basel

Kortárs Magyar Galéria, Dunaszerdahely

Körmendi–Csák Gyűjtemény, Budapest–Sopron

Falikepei, szeccek

Textil Vallendi Mönchengladbach,

Familie Troost, Mönchengladbach-Rheydt

Familie H. Becker, Düsseldorf,

Kinderzentrum Eller, Düsseldorf

Kinderzentrum Düsseldorf Brunnenstraße



Könyvek

Die Tür (Az ajtó), Helmut-Braun-Verlag, Köln 1976 (Baksa-Soos/S.-Luzsicza)

Kommt ein Wolf (Jön egy farkas), Grupello-Verlag-Düsseldorf 1997 (Stiller/S.-Luzsicza)

Agi Stiller-Luzsicza: Képek/Bilder/Paintings 1995–2008, omikron publishing gmbh, Düsseldorf, (előkészületben)

